Nr. 33. **Sobota 10. Lutego 1872.** **Rok 62.**

GAZETA LWOWSKA

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ej godz. po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów.

„Dodatek miesięczny“ wychodzi w pierwszych dniach każdego miesiąca, 4 arkusze in 8vo, dla cało i półrocznych przedpłacicieli za darmo, dla ćwierćrocznych za dopłatą 50 ct. ćwierćrocznie, dla miesięcznych za dopłatą 20 ct. miesięcznie. Sam „Dodatek“ bez „Gazety“ całorocznie 3 złr. w. a.

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franko) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Od Administracyi.

Z polecenia Jego Excellencyi c. k. Namiestnika hr Agenora Gołuchowskiego, wydany został staraniem Redakcyi a nakładem Administracyi ›Gazety Lwowskiej‹ zupełny

Kodex dyplomatyczny miasta Wieliczki

(oprócz rejestrów i podobizn 170 str. in folio)

z polskiemi przekładami dokumentów spisanych w języku łacińskim, i 25 podobiznami dyplomów najdawniejszych.

Takowy nabyć można w Administracyi ›Gazety Lwowskiej‹ po cenie 4 zł. w. a. za okaz broszurowany.

Część urzędowa.

Z powodu ustania księgosuszu w Galicyi c. k Namiestnictwo rozporządzeniem z dnia 31. stycznia r. b. do l. 5138 zezwoliło wprowadzenie bydła rogatego i płodów zwierzęcych z Galicyi do Czech i przez Czechy pod warunkami ustawą z dnia 29. czerwca r. 1868 przepisanymi.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 8. lutego 1872.

C. k. Namiestnictwo morawskie cofnęło rozporządzeniem z dnia 30. stycznia r. b. pod dniem 29. listopada r. 1871 obwieszczone ograniczenie przewozu bydła rzeźnego z Galicyi do Morawy tylko na potrzeby miast Berna, Ołomuńca i Lipnika. Wolno zatem wprowadzać z Galicyi do Morawy bydła rogatego i płodów zwierzęcych pod warunkami w §. 5. ustawy z r. 1868 wymienionymi.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 8. lutego 1872.

Część nieurzędowa.

Lwów, 10. lutego

Pod napisem: „Namiętność stronnicza i patryotyzm“ podaje „Prager Abendblatt“ następujący artykuł: „Na jednem z ostatnich posiedzeń bawarskiej izby deputowanych wypowiedział prezydent rady ministrów hr Hegnenberg-Dux dłuższą mowę, w której wybornie zcharakteryzował stosunki bawarskie wynikające z wygórowanej namiętności stronniczej. Mowca rzekł: „Mojem zdaniem izba daje trafny obraz kraju; rozterka w izbie świadczy o istnieniu rozterki w kraju; sprzeczności zdają się być nadto silne, aby porozumienie było możliwem, przedstawicieli przeciwnych zasad są nieprzejednani. Porozumienia otrudniają nietylko krańcowe stanowiska stronnictw lecz także numeryczny stosunek niepozwalający jednemu stronnictwu pokonać drugie. W obec takich stosunków porozumienie wydaje się istotnie niemożliwem i rzeczą jest już obojętną, kto zasiada na fotelu ministeryalnym, gdyż za większością in partibus nie może iść żadne ministerstwo. Czy na tę czy na owę stronę przechyli się ministerstwo, zawsze będzie miało nieprzyjaźną sobie połowę kraju. Obojętną jest także rzeczą, kto stoi na stanowisku rządu, dopóki w kraju istnieją tylko dwa stronnictwa, z których każde doprowadza swe zasady polityczne do ostateczności. Czy na tej drodze można postępować dalej aż do znużenia i osłabienia całego kraju? Czy postępowanie takie nazwiecie postępowem, czy patryotycznem, nigdzie przecież nie widzę patryotyzmu. Jedyną drogę ocalenia wskazaną w dziejach parlamentarnych wypadków jest patryotyzm politycznie rozsądny i gotowy do poświęcenia.“ Czy słowa te nie dadzą się w zupełności zastosować do stosunków czeskich? I tutaj rosterka panująca w reprezentacyi krajowej przeniosła się do całego kraju, i tutaj sprzeczności stały się niestety zbyt trudnemi do złagodzenia, i tutaj wreszcie istnieje taki stosunek numeryczny stronnictw, że jedno nad drugiem zapanować nie może. A przecież mimo to żaden patryota nie może się pogodzić z myślą, że zgoda jest niemożliwą, żaden przyjaciel ojczyzny nie zrzeknie się nadziei, że ostateczne porozumienie nastąpić musi. Patryotyzm jest uczuciem tak potężnem, że cuda zdziałać może, dlaczegoż więc nie mógłby stłumić tę rozterkę wewnętrzną? Rozterka ta spotężniała niezawodnie w ostatnich latach tak, że prawie zwątpić wypada o porozumieniu Oba nasze stronnictwa posuwają się w programach swoich do ostateczności. Ale czyż w końcu nie może zapanować rozwaga, czyż nie przekonają się wreszcie wszyscy, że na tej drodze wspólna ojczyzna niechybnie zgubioną zostanie? Czyż od ostateczności odwieść nie zdoła okropne widmo wojny domowej nawet najzapaleńszych przeciwników? Do jakiej katastrofy doprowadzić może posunięta do ostateczności namiętność polityczna, wskazuje nieszczęśliwe położenie Francyi, Hiszpanii, Włoch i innych krajów. W obec takich wymownych przykładów niepodobna utrzymywać, że silnie rozwinięty antagonizm stronnictw jest objawem korzystnym dla życia państwowego, a mianowicie dla konstytucyonalizmu. Konstytucyonalizm nie przynosi żadnej korzyści tam, gdzie idea państwa jest ignorowaną a patryotyzm staje się tylko maską dla dzikich namiętności. Narażamy się na zarzut idealnego ocenienia sytuacyi rozprawiając ustawicznie na temat ugody i porozumienia wśród tak silnie rozwiniętego antagonizmu politycznego i podsycanej namiętności stronniczej Mimo to jednakże nic nas od tej drogi odwieść nie zdoła. Małą jest niezawodnie nadzieja, by słowa nasze pożądany skutek przyniosły, gdyż nadto silną jest wzajemna nieufność, nadto daleko posuniętą została wzajemna zawiść obu narodowości. Ale cierpliwość zdoła pokonać największe trudności, więc i głos nasz ustawicznie powtarzany zdoła może zrobić wyłom w zaporze, jaką stała się dla dzieła ugody i porozumienia namiętność polityczna i przesady obu narodowości jeden kraj zamieszkujących. Głos taki popierać będą zawsze przykłady z dziejów przytoczone, dojrzałe doświadczenie, a wreszcie wspólność najżywotniejszych interesów materyalnych.“

Wiedeń. „Wiener Abendpost“ z 8. b m. pisze: „J. C. M. Cesarzowa Karolina Augusta obchodzi dzisiaj 80 rocznicę Swoich urodzin. Ludy Austryi, które każdą uroczystość rodziny monarszej obchodzą z gorącem i głębokiem wzruszeniem, cechującem ich tradycyjną wierność i poświęcenie dla monarchy, pamiętają o dzisiejszym dniu i łączą z tem wspomnieniem najgorętsze życzenia dla najdostojniejszej Cesarzowej, której Opatrzność pozwoliła prawie w dziewiętnastoletniem małżeństwie osłodzić kres życia niezapomnianego monarchy ś. p. Cesarza Franciszka I, być wzorem cnót małżeńskich, a dla ludów austryackich przez wszystkich ukochaną, szanowaną i najłaskawszą Cesarzową. Mianowicie ubodzy, których opiekunką była zawsze Cesarzowa, których dola i dzisiaj stanowi cel wszystkich myśli i starań Cesarzowej, pamiętają o dniu dzisiejszym i w najgorętszych modłach błagają Boga o zdrowie dla swojej najdostojniejszej opiekunki.“

— „Fremdenblatt“ pisze: „Niektóre dzienniki twierdzą, że rząd nie zamierza przedłożyć izbie noweli wyborczej, gdyż wobec pomyślnego toku układów z galicyjskimi deputowanymi niema powodu do wystąpienia z takim projektem. Zewsząd zapewniają nas, że rokowania w podkomitecie konstytucyjnym prowadzone skończą się niebawem. Mianowanie Polaka ministrem ma nastąpić niezadługo po powrocie Najjaśniejszego Pana“

— „Komisya skarbowa izby deputowanych załatwiła na posiedzeniu z 7. b. m. budżet ministerstwa obrony krajowej. Sprawozdawca postawił wniosek, ażeby odrzucono kwoty żądane przez rząd na umundurowanie i ubrojenie ośmiu szwadronów milicyi krajowej tudzież na zaopatrzenie piechoty i konnicy milicyi krajowej w torby wojenne i amunicyę. Po żywej dyskusyi kwoty przez rząd żądane zmniejszone zostały o 208.367 zrł. w. a.

Peszt. W sprawie ugody węgiersko-kroackiej donosi „Pester Lloyd“ zgodnie z „Pesti Naplo“: „Pomiędzy mężami zaufania Kroacyi a rządem węgierskim porozumiano się co do niektórych kwestyi, jak n. p. co do mianowania bana, odpowiedzialności urzędników i sposobu obioru posłów do sejmu węgierskiego, — porozumienie to nie jest jednak dla żadnej strony obowiązującem; nie sprzeciwiano się także temu, aby Kroacya zamiast opłaty ryczałtowej składała tylko pewną kwotę na wydatki wspólne. Zdaje się atoli, że członkowie stronnictwa narodowego kroackiego nie przykładali tak wielkiego znaczenia do tych kwestyi, i dlatego pod tym względem nie robili trudności. Chodziło im głównie o wykazanie, że między nimi a rządem nie ma różnicy zasadniczej, i że przeto żądane od nich zmiany co do osób mogą być zaraz przeprowadzone, sądzili jednak, że rękojmi, jakiej się z ich strony domagał hr. Lonyay, teraz dać nie mogą. Na tem stanęły układy. Rząd węgierski z uwagi na własną odpowiedzialność nie uważał się za uprawnionego przystać na to, lecz oświadczył, iż co do zmian osób dopiero wtedy będzie mógł zadość uczynić stronnictwu narodowemu, kiedy w składzie i zachowaniu się sejmu kroackiego mieć będzie żądaną rękojmię.“ Dziennik peszteński streszcza chwilowy stan rzeczy następnie: „W tej chwili skończyły się układy bez dodatnego rezultatu, nie wiadomo jednak, z której strony i w jaki sposób zostaną znowu podjęte.“

Berlin. Na poniedziałkowem posiedzeniu Izby Panów rozpoczęła się dyskusya jeneralna nad projektem do prawa bardzo ważnego względem nabycia własności i obciążania realnego gruntów, kopalń itp. nieruchomości. Po bardzo obszernem sprawozdaniu referenta dr. Gosslera i niemniej wyczerpującem objaśnieniu przedmiotu przez komisarza rządowego nadradzcę sprawiedliwości dr. Förstera, przemawiali hr. Rittberg za wnioskiem komisyi, hr. Lippe przeciw projektowi a Kleist-Retzow za przyjęciem wniosku komisyi. Dr. Schulze i Dernburg bronili także projektu rządowego.

Po załatwieniu interpelacyi hr. Krassow względem wyszynku wódki przez odpowiedź ministra spraw wewnętrznych rozpoczęły się rozprawy szczegółowe o nabywaniu własności i realnem obciążaniu gruntów.

W komisyi 13 Izby niższej toczyły się obrady w piątek i sobotę nad projektem do ordynacyi powiatowej a mianowicie względem pociągnięcia do podatków powiatowych tak zwanych forensów czyli osób w powiecie stale zamieszkałych. Komisya postanowiła powrócić w tym względzie do postanowień komisyi z r. 1869.

Przy rozprawach w Izbie deputowanych okazało się. że owe półmiliona, jaki przeznaczono na polepszenie płacy nauczycieli elementarnych, ledwie wystarczy, ażeby tysiące bardzo licho płatnych miejsc podnieść do skromnej wysokości minimalnej. Nie pozostanie więc nic z owej sumy, ażeby podwyższyć płacę starszym, wysłużonym nauczycielom.

Petersburg. Do „Ostsee Ztg.“ piszą z Rosyi: „Dzienniki rosyjskie stronnictwa narodowego namiętną prowadzą agitacyę przeciw niemcom, właścicielom większych posiadłości w prowincyach nadbałtyckich. Przedstawiają one opłakany stan włościan w tych prowincyach i dowodzą, że niemieccy właściciele uciskają ludność wiejską wyzyskując ich mienie i pracę. Agitacya ta dzienników spowodowała rząd i publiczność rosyjską do wspierania uciśnionych przez Niemców. Rząd rosyjski przeznaczył 8000.000 rubli na wsparcie prawowiernych księży i obiecał, iż rozdzieli 5.000 udziałów gruntowych między nieposiadającą ludność prowincyi nadbałtyckich. Równocześnie zawiązał się w Petersburgu komitet, który wytknął sobie cel zbierania składek na wsparcie ludności wiejskiej w prowincyach nadbałtyckich i strzeżenie w ogóle interesów kościoła schizmatyckiego w tych prowincyach.“

Według dzienników rosyjskich zamierza ministerstwo wojny i marynarki rozpuścić w bieżącym roku 2.838 żołnierzy na urlop na czas nieograniczony, a 25.212 ludzi będących obecnie na urlopie uwolnić zupełnie od wojska.

— Jak wiadomo, poseł rosyjski w Stanach zjednoczonych Katakazy odwołany został z powodu zarzutów czynionych przeciw jego zachowaniu się ze strony rządu amerykańskiego i teraz przydzielono go do ministerstwa spraw zagranicznych. Z tego powodu ciągle jeszcze piszą się artykuły w dziennikach rosyjskich dowodzące, że powód zajścia polegał na osobistej niechęci ministra spraw zagranicznych Fisha do posła rosyjskiego. Przytem wszakże następują wywody objaśnia-

jące, iż Rosya nie może nic korzystać na trwaniu nieprzyjaźni pomiędzy Anglią a Stanami zjednoczonemi; jeżeli więc Katakazy wyrażał pod względem sporu o Alabamę jakie zdanie, to postępował na zasadzie prawa osobistej wolności, a nie w moc jakichkolwiek instrukcyi. Dowodzą też, że nikt nie może zabronić posłowi poza jego urzędem, w rzeczach niedotyczących jego obowiązków, rozmawiać z osobami politycznemi lub przedstawiać im własne zapatrywanie.

Paryż. Czytamy w „Journal d Débats“:

„Przy całem uszanowaniu dla naszego rządu musimy powiedzieć, że wszystkie gabinety europejskie są w kwestyi traktatów handlowych przeciwnego zdania niż Thiers i Pouyer Quertier: to co dzisiejsi ministrowie nasi nazywają czynem obłędu, wszyscy ministrowie Europy zachodniej praktykują to codziennie od lat pietnastu i uważają za czyn mądrości i przezorności. Alboż my jedni tylko zawarliśmy traktaty hadlowe? Czyliż Prusy, Austrya, Włochy, Szwajcarya, Belgia, Hiszpania, Hollandya i Szwecya nie weszły na tę samą drogę? Nie masz roku, by które z tych mocarstw nie zawarło lub nie ponowiło konwencyi tego rodzaju: w tych dniach jeszcze Anglia i Hollandya, dwa ludy najpraktyczniejsze w świecie, zawarły traktat handlowy. W obec jednomyślności, z jaką narody najoświeceńsze przyjmują tę formę stosunków międzynarodowych, nie jestże zarozumiałością i nierozwagą mężów stanu co u nas oświadczają, że system traktatów handlowych jest szaleństwem? Trudno uwierzyć, że Pouyer Quertier ma więcej doświadczenia politycznego, więcej znajomości potrzeb nowoczesnego społeczeństwa i więcej kompetencyi dyplomatycznej i administracyjnej niż wszyscy ministrowie Prus, Austryi, Włoch, Anglii, Szwajcaryi i t. d.

„System traktatów handlowych stał się prawidłem ogólnem stosunków między większą częścią krajów Europy: widać więc, że się zgadza z potrzebą naszych czasów i że ma użyteczne skutki. Nie trudno znaleźć powód nieodzowności traktatów handlowych w naszym wieku; w skutku rozwoju środków komunikacyi i udoskonalenia przemysłu, stosunki handlowe między różnemi ludami stają się coraz częstsze i ściślejsze, chociaż stosunki polityczne po dawnemu są niepewne; z tych dwóch okoliczności wyniknęła potrzeba zawierania konwencyi, które wzajemnie zobowiązują narody przez pewien przeciąg czasu dość długi. W istocie, nie możemy wiedzieć jaki będzie za pięć, sześć, lub dziesięć lat stan wewnętrzny lub zewnętrzny tego lub owego kraju, jakie opini tam przeważają, jakie stronnictwa będą u władzy. jakie rozporządzenia prawodawcze i ekonomiczne mieć będą większą powagę. Właśnie dla ubezpieczenia się przeciw tym zwrotom i wszystkim tym możliwym wypadkom, a dla zapewnienia większej stałości w stosunkach hadlowych międzynarodowych, wszystkie państwa Europy pozawierały traktaty handlowe nietylko z Francyą, ale i między sobą. Traktat handlowy działa jak rękojmia i jak ubezpieczenie; jest to jedyne poręczenie bezpieczeństwa dla wszystkich gałęzi przemysłu pracujących w celach wywozowych. Dla tego rzekoma wolność taryf jest dzieciństwem; seryo urzeczywistnić się ona może w ówczas dopiero, gdy taryfy istnieć nie będą, to jest, gdy narody przyjmą bezwzględny system wolnej wymiany, a dzień ten jeszcze jest daleki.

„Powiadają nam, że nienależy obawiać się odwetu ze strony Anglii, i że względem tego narodu nie potrzebujem przedsiębrać żadnych środków ostrożności, by zabezpieczyć dowóz naszych wyrobów rolniczych lub fabrycznych do tego kraju. Nic nie ma nierozsądniejszego nad podobne twierdzenia. Francya oddawna jest krajem złudzeń i pomyślałbyś, że przysięgła sobie nie być nigdy przezorną. Prawdopodobnie gabinet angielski dzisiejszy nie nałoży ceł na nasze płody i rolnicze wyroby fabryczne; czy ta pewność jednak wystarcza? Kto może wiedzieć jak długo potrwa ten gabinet? Jeżeli Gladstone zastąpi Dizraeli, kto zaręczy, że na tem nie ucierpią nasze wina, jaja, masło, bydło? Prócz tego kto przewidzi losy zewnętrzne Anglii za lat pięć lub dziesięć? W roku upłynionym kraj ten o mało nie prowadził wojny z Rosyą z powodu morza Czarnego. Podobnież był blizkim zerwania z Ameryką z powodu Kanady, Fenjanów i sprawy Alabama. Czyż wszystkie te kwestye są stanowczo załatwione i nie mogą znowu być poruszonemi?

„Co jest niemożliwego w przepuszczeniu, że Anglia będzie zmuszoną do wojny, że przegra i że zmuszona płacić koszta wojenne, nałoży wielkie cła na nasze wyroby fabryczne i rolnicze? Wszystko to jest możliwem, i dla tego byłoby szaleństwem nie odnowić traktatu handlowego Jakto! Narażalibyśmy nasz przewóz wywozowy na wszystkie koleje wypadków i zostawiali go bez rękojmi przeciw samowolności gabinetów zagranicznych!

Byłby to błąd tem gorszy, że Francya nie ma dziś powodu wymawiać handlowego traktatu. Rząd chce wynaleźć zasoby finansowe nakładając podatek na surowe materyały, czego według traktatów handlowych uczynić nie może. Konwencye ze Szwajcaryą, Hollandyą, Włochami, Hiszpanią i Szwecyą. a przeto i z Niemcami potrwają jednak do lipca 1877 r. Jeżeli państwa interesowane nie zrzekną się tych konwencyi, wymówienie traktatu handlowego z Anglią nie będzie miało żadnego praktycznego skutku: towary angielskie przyjdą do nas przez Roterdam lub przez Hamburg. Cena morskiego przewozu jest bardzo małą. Z drugiej strony nie można z pożytkiem nakładać opłaty na surowe materyały, dopóki państwa sąsiednie od Mozelli do Nizzy i Pyreneów nie zrzekną się korzyści traktatów, które trwać winny do 1877 roku.

Rząd spodziewa się jednak, że kraje sąsiednie zgodzą się na zrzeczenie traktatów. Jakto! po tylu gorżkich i świeżych zawodach nasi mężowie stanu mają jeszcze takie złudzenia! Optymizm zawsze będzie naszą zgubą. Wczoraj liczyliśmy na przymierze z Niemcami południowemi; dziś durzymy się złudzeniami o przymierzu to z Austryą, to z Rosyą, a oprócz tego nainwnie się spodziewamy, że ośm lub dziesięć krajów z uprzejmości dla nas zrzekną się korzyści jakie ciągną z traktatów międzynarodowych Czyliż sam zdrowy rozsądek nie powiada, że podobna zgoda jest niemożliwą? Jaka w tych ośmiu lub dziesięciu krajach będzie postawa kupców i przemysłowców co liczyli na normalną trwałość traktatów? Rzucamy się w przygodę, w której czekają nas upokorzenia i utrata reszty sympatyi. Ci co chcą nas wciągnąć w tę awanturę, są zaślepieni namiętnością i przesądem: jedynie zajęci przywróceniem ekonomicznego stanu rzeczy, który już nie istnieje, nie spostrzegają, że prowadzą ku przepaści godność narodową i nowe klęski dla potęgi Francyi gotują.“

— Dnia 4. lutego zebrali się deputowani prawego środka pod przewodnictwem Targeta na posiedzenie Zgromadzeni uchwalili, iż klub ich na przyszłość nosić ma nazwę: „Reunion du Centre“ i wybrali komisyę z pięciu członków (Lambert de St. Croix, Callet, Desjardin, Delille i Lefévre-Pontalis) która ma ułożyć program tego stronnictwa. Uchwała ta prawego środka stoi w związku z planem wypracowania konstytucyi, którą zamierzają przedłożyć hr. Chambord do przyjęcia.

— „Journal de Paris“ organ książąt orleańskich zajmuje się znowu kwestyą sztandaru. Między innemi pisze on: „Kilka dzienników francuskich, a między niemi „Courrier de France“ dziennik półurzędowy zapytywał się przed niejakim czasem, któremu sztandarowi dają książęta orleańscy pierwszeństwo. Książęta orleańscy znają tylko jeden sztandar, sztandar narodu francuskiego i armii francuskiej, ten sam sztandar, pod którym walczyli w Algierze, Maroku, Meksyku i w samej Francyi. Jeżeliby naród wybrał inną chorągiew, natenczas i książęta orleańscy zaciągnęliby się w danym razie pod tę chorągiew.“

— W szpitalu Dubois umarł przed tygodniem dziennikarz Laluyé. Zmarły był długi czas serdecznym przyjacielem Juliusza Favre. Przed kilku dniami nastąpiło nieporozumienie, a Laluyé ogłosił w ostatnich czasach w dziennikach tajemnice rodzinne Juliusza Favre. Skazany za to na rok więzienia Laluyé siedział najpierw w więzieniu St. Pelagie, a ztamtąd dla słabości przeniesiony został do szpitala.

Znany literat i współpracownik pisma „Revue des deux mondes“ Elysée Reclus, skazany za udział w komunie paryskiej na galary, doczekał się złagodzenia tej kary na wygnanie.

— Z Wersalu piszą do „Köln. Ztg.“: „Rozeszła się dziś po Wersalu wielkiej doniosłości wiadomość Oto deputowani prawego środka wysłali do członków lewego środka zgromadzenia narodowego deputacyę, która ma oświadczyć umiarkowanym republikanom, iż prawy środek zgadza się na ogłoszenie republiki jako definitywnej formy rządu pod dwoma jednakże warunkami. Pierwszym warunkiem ma być utworzenie izby drugiej, której członków nie wybieraliby wyborcy wprost i bezpośrednio, lecz rady departamentalne. Drugim warunkiem ma być reforma wyborcza, według której prawo wybierania mieliby obywatele, którzy skończyli 25ty rok życia i co najmniej dwa lata w swym okręgu wyborczym zamieszkali. Oświadczenie to miało otrzymać umiarkowana lewica w drodze urzędowej, a cała ta historya jest dowodem, jak dzielnie przyczynił się ostatni manifest hr. Chamborda do radykalnej zmiany w zapatrywaniach członków stronnictwa monarchicznego. Legitymistyczna i orleańska prawica postępowała razem w nadziei, że przyjdzie do połączenia Orleanów i Bourbonów; lecz od ostatniego manifestu hr Chamborda nadzieja ta znikła zupełnie, legitymiści nie mają pretendenta, któryby mógł mieć szanse powodzenia, i tem się da tłumaczyć to ostatnie ich postępowanie. Do ustąpienia Kazimierza Perier nie przyczyniła się tyle uchwała zgromadzenia narodowego o pozostaniu rządu w Wersalu, ile ciągłe nieporozumienia byłego ministra spraw wewnętrznych ze swym jeneralnym sekretarzem Calmonem, wielkim zwolennikiem stronnictwa klerykalnego. Ponieważ zaś Thiers mocno proteguje Calmona, zdarzało się bardzo często, iż w ministerstwie spraw wewnętrznych przychodziło do skutku nie to, co chciał minister, lecz to, za czem obstawał jeneralny sekretarz ministerstwa Calmon. Na podobny dualizm nie chciał Perier w żaden sposób się zgodzić, skorzystał więc ze sposobności, danej mu przez uchwałę zgromadzenia narodowego z dnia 2. lutego, i podał się do dymisyi, od której nie odstąpił.“

Rzym. Półurzędowy dziennik „Opinione“ przygotowuje swoich czytelników na to, że parlament włoski nie zajmie się podczas obecnej sesyi żadną inną ważniejszą reformą, z wyjątkiem reformy skarbowej. Dopiero na następnych kadencyach zajmie się parlament włoski reformami politycznemi i administracyjnemi. Kwestya finansowa musi iść przed wszystkiemi innemi sprawami. Każdy postęp byłby niemożebny, gdyby sprawy skarbowe nie były stanowczo załatwione. Ten sposób postępowania — pisze dalej „Opinione“ — wskazanym jest przez same stosunki Włoch. Namiętności polityczne usmierzyły się już nieco, od dość dawna nie było w izbie namiętnej interpelacyi lub czczych deklamacyi politycznych, które do niczego nie prowadzą a wzburzają tylko namiętności. Ze wszystkich stron dochodzą głosy przemawiające za spokojem i ustaleniem stosunków państwowych. Co się tyczy przedłożenia skarbowego wywoła ono prawdopodobnie namiętne rozprawy w izbie. Można to wnosić z nieporozumień rządu z członkami komisyi skarbowej w niektórych kwestyach. Lecz izba potrzebuje takich rozpraw, a to, aby się tym sposobem niejako wzmocnić; panujące jednakże w kraju usposobienie pojednawcze jest nam poręką, że parlament nasz nie przekroczy granic umiarkowania, i dlatego lepiej jest, że gorące te rozprawy odbędą się wśród obecnych okoliczności, jak gdyby się miały toczyć wśród innych stosunków. Dyskusya nad projektem skarbowym będzie najbardziej zajmującą podczas obecnej sesyi, a jeżeli — pisze w końcu „Opinione“ — parlament włoski uchwali przedłożenie rządowe w tej kwestyi, można się spodziewać, że skarbowe stosunki włoskie na długie lata uregulowane będą.

Kopenhaga. Parlament duński uchwalił d. 1. b m. budżet wojenny i marynarki w trzeciem czytaniu. Najważniejsze uchwały, jak wymazanie pozycyi na zakupno mitraljez i karabinów odtylcowych a dalej wymazanie pozycyi na budowę nowych fortów ze strony morza, uchwaliła izba większością tylko dwóch głosów. Izba wyższa parlamentu duńskiego odrzuciła projekt do ustawy, odnoszący się do rozszerzenia prawa wyborczego, pomimo tego, że projekt ten izba niższa przeważną większością głosów d. 26. stycznia uchwaliła.

Kronika.

(Wypadek na kolei.) Gwałtowna burza zerwała w nocy 28. stycznia drut telegraficzny na przestrzeni Złoczów-Płuhow i w skutek tego przerwaną została korespondencya obu stacyi o ruchu pociągów pomiędzy budkami Nr. 386 i 387. W czasie tej przerwy komunikacyi wysłano ze Złoczowa pociąg ciężarowy Nr. 7/a do Płuhowa a z Płuhowa pociąg ciężarowy Nr. 40 a do Złoczowa. Przypuszczano, że jeden z pociągów spóźnił się, gdyż sygnał doszedł z jednej strony tylko do budki Nr. 386 a z drugiej strony do budki Nr. 387. Na szczęście stał przy swojej budce Nr. 388 strażnik Karol Dembowski, który usłyszał sygnał nadchodzącego pociągu Nr. 40/a, i wkrótce potem ujrzał nadchodzący z przeciwnej strony pociąg Nr. 7, którego sygnał nie doszedł już do budki Nr. 388. Groźnemu niebezpieczeństwu zapobiegł strażnik Karol Dembowski swą nadzwyczajną energią, przyczem poparł go również energicznie personal pociągu Nr. 40/a. Przytomności umysłu i energii Karola Dembowskiego zawdzięczyć należy, że oba pociągi nie starły się ze sobą. Dyrekcya ruchu kolei Karola Ludwika umiała ocenić i wynagrodzić należycie gorliwość Dembowskiego w pełnieniu obowiązków. Udzieliła mu bowiem natychmiast renumeracyę w kwocie 100 złr. a nadto dał mu dyrektor ruchu w imieniu jeneralnego dyrektora c. k. radcy dworu dr. Herz-Rodenau piękny zegarek i przemówił do niego w odpowiedni sposób w obecności wszystkich naczelników oddziałów.

— „Prawnika“ nr. 6 z dnia 7 lutego zawiera: Projekt ustawy gminnej.—Praktyka sądowa i administracyjna.—(Zobowiązania na korzyść osób trzecich czynione, jeżeli je obowiązywać mają, w ich imieniu zaciągane być powinne. — Przedawnienie przekroczeń przeciw prawu propinacyi. — Do ocenienia doniosłości artykułu 73 ust. wexl.) — Czy na podstawie orzeczenia, weksel amortyzującego, może być wydany sądowy nakaz płatniczy i dozwolona prenotacya? (do art. 73 ust. weksl.) — Wiadomości polityczne. — Od redakcyi.

(Wykaz zmarłych osób od 16. do 31. stycznia 1872 w mieście Lwowie). 1 Edward hr. Dzieduszycki, właściciel dóbr, l. 53, na puchliznę. Ze starości: 2 Józefa hr. Humnicka, właścicielka dóbr, l. 87. 3 Nepomucena Gellinger, wdowa po urzędniku, l. 80. 4 Henryk Schmidt, wła-

ściciel domu, l. 78, na rozdemę płuc. 5 Adolf Ducke, c. k. kapitan, l. 42, na porażenie muzgu. 6 Feliks Wisniewski, profesor muzyki, l. 31, na gruźlicę. 7 August Strohuber, pens. c. k. urzędnik, l. 53, na zapalenie płuc. 8 Jan Pelikan,-oficyał, l. 50, na Tuberkuły. Na porażenie płuc: 9 Marya Towarnicka, wdowa po obywatelu, l. 75, 10 Feliks Sikorski, zarządca dóbr, l. 46 11 Katarzyna Kostecka, pensyonistka, l. 72, ze starości. 12 Marya Jantsch, zakonnica zgromadzenia sióstr Sercanek, l. 25, na suchoty. 13 Emilia Ottawa, żona urzędnika, l. 28, na rozdęcie płuc. 14 Regina Schaden, żona woźnego, l. 30, na zapalenie płuc. 15 Sydonia Buczacka, żona malarza, l. 46, na raka. 16 Sabina Telechowska, wdowa po księdzu, l. 26 na zapalenie płuc. 17 Aniela Klimczak, żona grejslera, l. 35, na pruchnienie kości. Na zapalenie mózgu: 18 Emilia Gnedinger, córka oficyała, l. 9. 19 Antonina Filasiewicz, córka oficyała, l. 8. 20 Marya Humel, córka konduktora, l. 4. 21 Franciszek Krzanek, listonosz, ł. 51, na puchliznę. 22 Feliksa Kamińska, córka właściciela domu, l. 2¼, na Dławiec. 23 Jadwiga Godlewska, córka urzędnika, l. 2 1/12, na konwulsye. Wyrobnicy, ze starości: 24 Tomasz Sobota, l. 98. 25 Teresa Demkow, l. 82, 26 Marya Halczuk, l. 80. 27 Stanisław Michowski, l. 80, 28 Piotr Małkiewicz, l. 84. 29 Justyna Szlachcic, l. 45, na dychawicę. 30 Antoni Draczyński, l. 47. na błąd serca.

OSTATNIA POCZTA.

Telegramy „Czasu".

Wiedeń, 9. lutego. Dzisiejsza „N. fr. Presse" pisze: Ministeryum wniesie na najbliższem posiedzeniu Rady państwa nowellę o ustawie wyborczej przymusowej (Nothwalgesetz). Podkomitet w sprawie rezolucyi galicyjskiej ukończył obrady swoje. Sprawozdawcą naznaczony Brestel. Przedłożenie podkomitetu mieści w sobie koncesyę autonomistyczną dla Galicyi, na podstawie kompromisu, na który ministeryum, stronnictwo konstytucyjne i Polacy zgadzają się. Kwestya reformy wyborczej nie jest przy tej sprawie dotkniętą. Po przyjęciu elaboratu przez Radę państwa, ma sejm galicyjski zmienić w takim samym duchu statut krajowy i wyrazić zadowolenie swoje, poczem ustawa wejdzie w życie Natychmiast po uchwaleniu budżetu, zwołany będzie sejm galicyjski, a wśród tego przygotowanym będzie projekt reformy wyborczej, który przyjdzie pod obrady Rady państwa na sesyi w jesieni.

Wiedeń 9 lutego. Dziś na posiedzeniu Rady państwa minister spraw wewnętrznych przedłożył ustawę o wyborach przymusowych (Nothwahlgesetz). Takowa mówi: Jeżeli deputowani wybrani ze Sejmu do Rady państwa, podczas trwania sesyi Rady państwa złożą mandat jako deputowani Sejmu albo Rady państwa, albo z powodu ciągłej przeszkody uważani być muszą tak jakby wystąpili z Izby deputowanych, Cesarz może zarządzić przedsięhranie nowych wyborów bezpośrednio przez okręgi wyborców na deputowanych sejmowych, przez miasta i korporacye stosownie do ustawy istniejącej o wyborach bezpośrednich do Izby deputowanych. Wniosek względem zniesienia przymusu legalizacyi przekazany został komisyi z 9ciu członków złożonej; poczem Izba przystąpiła do drugiego czytania mniej ważnych projektów ustawodawczych.

Londyn, 8. lutego. W izbie niższej prezes (speaker) oznajmił o swojem usunięciu się. Gladstone oświadcza, iż Francya nie wypowiedziała traktatu handlowego, ale uzyskała prawo wypowiedzenia go każdej chwili. Dalej zaprzecza Gladstone, aby traktat waszyngtoński był dwuznacznym pod względem szkód pośrednich i wskazuje zawarowane zastrzeżenie na przypadek nieprzyjścia do skutku umowy na drodze przyjacielskiej. Kwestya mająca być w Genewie rozwiązaną jest ta: wiedzieć, czy Anglia przekroczyła przeciw obowiązkom międzynarodowym Sądzimy, że tego nie było. Nic nie byłoby bardziej upokarzającem, jak ofiarować teraz sumę ryczałtową, aby uchylić się od trudności, pod względem której zaprzeczaliśmy przez lat kilka, że my jesteśmy jej twórcami.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu styczniu 1871:

Następujących artykułów:	Bóbrka zr.	Bóbrka c.	Chodorów zr.	Chodorów c.	Kałusz zr.	Kałusz c.	Tarnopol zr.	Tarnopol c.	Stanisławów zr.	Stanisławów c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	5	—	5	10	5	25	4	45	4	55
„ żyta	4		3	75	4	—	3	2	3	67
„ jęczmienia	2	75	2	62	2	90	2	50	3	5
„ owsa	1	50	1	50	1	60	1	50	1	55
„ grochu	3	50	3	87	4	70	—	—	—	—
„ hreczki	3	50	3	—	—	—	—	—	—	—
„ kukurudzy	4	50	3	75	—	—	—	—	4	25
„ ziemniaków	2	—	1	40	2	—	1	30	3	—
Cetnar siana	1	80	—	85	—	—	—	—	—	—
Sąg drzewa twardego	10	—	10	—	7	—	10	84	11	37
„ „ miękkiego	8	—	7	95	6	—	9	17	6	87
Funt mięsa wołowego	—	18	—	18	—	14	—	20	—	17
Miara wina	—	—	—	—	1	20	—	—	—	—
„ piwa	—	20	—	—	—	20	—	—	—	—
Wyrobnik z wiktem	—	40	—	—	—	—	—	—	—	—
„ bez wiktu	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 9 lutego 1872.

Hotel Żorza: Pp. Ks. Poniński A., z Dobrostan. — Merey M., c. k. generał, z Tarnopola. — Wolański W., z Dulib. — Zacharyasiewicz M, z Antonówki.

Hotel europejski: Pp. Batowski J., z Doroszowa. — Niewiarowski H., z Przyłęka. — Trzeciak H., z Dąbrowki. — Zuber J., z Kłodna.

Hotel angielski: Pp. Poten K, z Olszanki. — Struszkiewicz J., z Mszany. — Tomżyński R, z Tłumacza. — Udrycki Adolf, z Mosta. — Zarów R., z Strzyżowa.

Hotel Langa: Pp. Pawlikowski, c. k. podpułk., z Przemyśla. — Łabecki A. i Szalmirowski R., z Wołynia.

Hotel Kuhna: Pp. Łepkowski M., z Justawic. — Osmólski A., c. k. kapitan, z Złoczowa.

Hotel warszawski: Pp. Łepuszański B., z Czyszek. — Bronberg L., dr. med., z Tarnowa.

Hotel krakowski: P. Dzierzanowski A., z Zagroda.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 9 lutego 1872.

Pp. hr. Mycielski F, do Krakowa. — Barański F., do Radłowic. — Doliński F., do Mnowli. — Horodyski T., do Wiednia.— Hubicki K, do Ożydowa. — Jaworski F., do Łańcuta. — Kotkowski A., do Hawłowic. — Kosacki Ign., do Warszawy. — Schnell O., do Firlejówki. — Zawadzki K., do Potoka. — Zurowski T., do Brzeska.

TEATR.

Dziś (przedstaw. niem.) Nowo na scenę wprowadzone:

„Die Teufelsmühle am Wiener-Berge"

Powiastka ludowa ze śpiewami w 4 aktach z podania ludowego L. Hubera, dla sceny opracowana przez F. Henslera. Muzyka Müllera.

Jutro IIty **„Wielki Maskowy Bal"** w sali teatralnej i redutowej.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa o g. 6 m. 42 rano.
„ „ „ o „ 8 „ 7 wieczór.
„ „ „ o „ 3 „ 30 rano.
Odch. ze Lwowa do Czerniowiec o „ 8 „ 32 rano.
„ „ „ o „ 12 „ 20 w nocy.
„ „ do Brod. i Złoc. o „ 8 „ 52 rano.
„ „ „ o „ 11 „ 50 wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa o g. 7 m. 37 rano.
„ „ „ o „ 11 „ — wieczór.
„ „ „ o „ 8 „ — wieczór.
„ z Czerniowiec „ o „ 7 „ — wieczór.
„ „ „ o „ 2 „ 30 w nocy.
„ z Brodów i Złoczowa „ o „ 7 „ 24 wieczór.
„ „ „ o „ 2 „ 50 w nocy.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa o g. 9 m. 11 rano.
„ „ „ „ o „ 12 „ 12 wieczór.
Przychodzą do Lwo. z Brod. i Złocz. o „ 6 „ 53 wieczór.
„ „ „ „ o „ 2 „ 19 w nocy.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński.**

Spostrzeżenia meteorologiczne w miesiącu lutym 1871

Dnia	Barometer Millimeter 7h	2h	9h	M.	Stopień ciepła wedle Celsiusa 7h	2h	9h	M.	Ciśnienie pary millimetr. 7h	2h	9h	M.	Wilgoć powietrza w % 7h	2h	9h	M.	Stan nieba 0—10 7h	2h	9h	M.	Wiatru kierunek i siła 7h	2h	9h	Ozonometer 0—10 7h	2h	9h	M.	Opad atmosferyczny millimetr i uwaga
6	747·18	746·56	745 99	746·58	10·3	—2 6	—8·1	7·00	1 8	3·4	2·0	2·40	87	92	82	87·0	0	0	0	0·0	—	O 1	O 1	4	1	4	3·0	—

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
D. 9. lutego. Południowy.								
Akc gal. kol żel. K. L. a diwid.	—	—	—	—	260	50	262	—
„ kol. lwow.-czern. Jassy	—	—	—	—	164	—	165	—
„ banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 60% ex diwid.	—	—	—	—	160	—	162	—
„ papiery czerl. po 200 zł w. a. (oprócz kupona bieżącego)	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	64	—
Listy zast Tow. kred. gal. „ 5% w. a	—	—	—	—	83	—	83	50
„ Tow. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	74	90	75	40
Banku hip. gal.	—	—	—	—	88	50	89	—
Gal. zakł. kred. włośc.	—	—	—	—	91	25	91	75
Oblig. indemn. gal.	—	—	—	—	75	30	75	90
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księstwa Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż głod. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	—	—	—	—
Pier. kol gal K. L I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kolei lwow.-czerniow. I Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	33	5	41
„ cesarski	—	—	—	—	5	35	5	42
Napoleondor	—	—	—	—	8	94	9	5
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	5	9	20
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	76	1	84
„ papierowy „	—	—	—	—	1	66	1	57½
Bank. pol. za 100 zł pol	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	68½	1	70
Srebro	—	—	—	—	112	—	113	50

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 7. lutego 1872

1. Dług publiczny.

A. Państwa. (Za 100 zł.)	pien.	towar.
Pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	71.—	71.20
od kwietnia do października po 5%	71.—	71.20
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	311.	313.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	311.—	313.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	94.—	95.—
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	103.—	103.25
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	120.50	121.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	146.75	147.—
Renty Como po 42 lir. austr.	23.—	24.—
B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.		
Czech	96.50	97.50
Bukowiny	74.50	75 50
Galicyi	75.50	76.—
Niższej Austryi	95.—	95.50
Siedmiogrodu	77.—	77.50
Węgier	80.50	81.—
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	354.—	354 50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	342.—	342.50
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	1010.—	1015.—
Galic. banku kraj. á 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 50%	—.—	—.—
Banku narodowego	855.—	857.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k	628.—	630.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k	247.—	248.—
Poł. kolej po 1000 zł. w. a.	2230	2240
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	264.—	264.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	164.25	164.75
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	406.—	407.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	215.75	216.—
Spółki Borysławskiej á 200 zł. w. a.	—.—	—.—
Styryjskie towarz. wyrobów żelaznych po 200 zł.	178.—	179.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	104.50	105.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	73.—	75.—
„ „ „ po 5%	83.—	—.—
Gal. banku hyp. po 6%	88.60	89.—
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6%	91.40	91.60
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	90.—	90.20
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	88.25	88.75
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa. (za 100 zł.)

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	89.50	90.—
„ „ „ „ „ w. a.	86 50	87.—
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	104.50	105.—
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	100.65	100 85
Styryjskie tow. wyr. żelaznych po 6%	—.—	—.—

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	186.50	187.—
Clarego po 40 zł. m. k.	36.—	38.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	99.25	99.75
Keglevicha po 20 zł. m. k.	14.—	16.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	31.50	32.50
Palfiego po 40 zł. m. k.	29.—	30.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.50	15.50
Salma po 40 zł. m. k.	—.—	—.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	29.—	30.—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	27.—	28.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	—.—	121.50
„ „ „ 50 zł. w. a.	58.—	59.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22.50	23.50
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	23.50	24.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w p. n.	94.30	94.50
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	94.50	94.80
Hamburg za 100 M. B.	83.30	83.40
Londyn za 10 ft. szt.	112.45	112.60
Paryż za 100 fr.	43.65	43.75

Kurs złota.

Dukat ces. men.	5.38	5.39
„ peł. wagi	—.—	—.—
Korona	—.—	—.—
20frankówka	8.94½	8.95
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	110.75	111.25

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 9. lutego.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	61	35
„ „ w srebrze	70	20
Losy z 1860 roku	102	—
Akcye banku wiedeńskiego	844	—
„ „ kredytowego	337	75
Londyn 10 funtów szterlingów	113	25
Srebro	111	35
Napoleondor	9	03
Dukat	5	41

DZIENNIK URZĘDOWY.

(348 1—3) **Edykt.**

L. 21614. C. k. sąd krajowy w Krakowie w drodze dalszej egzekucyi prawomocnych wyroków c. k. sądu krajowego krakowskiego z dnia 31. grudnia 1870 l. 23063 i 23064 i c. k. sądu krajowego wyższego krakowskiego z dnia 2go maja 1871 l. 2092 i 2091 na zaspokojenie sumy w kwocie 12000 złp. w banknotach austryackich, licząc po 4 złp. na 1 zł. w. a. z przynależytościami i 4000 złp. w banknotach austryackich licząc po 4 zł. na 1 zł. wal. austr. z przynależytościami dozwala na przymusową sprzedaż przez publiczną licytacyę realności pod liczbą 8 Dz. VIII - 129 G VI w Krakowie położonej, wedle pozycyi 9 haer. Abrahamowi Izraelowi Belt, Freudzie z Beltów Frommerowej, Henrykowi Belt należących trzech piątych części, tudzież wedle pozycyi 9, 10 haer. poprzednio Jakóbowi Belt, a obecnie jego spadkobiercom Sarze Belt, Abrahamowi Izraelowi Belt, Henrykowi Belt, Amalii z Beltów Machumbaumowej i Freudzie z Beltów Frommerowej należącej jednej piątej części realności pod l. 8 Dz. VIII - 129 G. VI w Krakowie, która to sprzedaż odbędzie się w dwóch terminach, na dniu 6 marca 1872 i 11. kwietnia 1872 o godzinie 10. przed południem w gmachu c. k. sądu krajowego pod następującymi warunkami:

1. Cenę wywołania stanowią cztery piąte części wypośrodkowanego według aktu de praes. 29go sierpnia 1870 l. 10848 szacunku 23910 zł. 48 kr. w. a., to jest kwota: 27128 zł. 39 kr. w. a., niżej których sprzedaż nie nastąpi.

2. Każdy chęć kupienia mający złoży przed ofiarowaniem ceny kupna do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum jedną dziesiątą część ceny szacunkowej w okrągłej sumie 2713 zł. w. a. i to albo gotówką albo w obligacyach rządowych, w listach zastawnych galicyjskich lub banku hipotecznego galic. z kuponami bieżącymi według ostatniego kursu, który jednak wyżej sumy nominalnej przyjętym nie będzie.

3. Gdyby na powyższch terminach sprzedaż wyżej lub za cenę szacunkową nie nastąpiła, wyznaczonym zostaje do przesłuchania wierzycieli hipotecznych w myśl i pod rygorem § 148 post. sąd. celem oznaczenia warunków lżejszych w sądzie tutejszym termin na 12go kwietnia 1872 o godzinie 10. rano.

Resztę warunków licytacyi, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny można w registraturze sądowej lub w dniu licytacyi przy komisyi przejrzeć

O czem zawiadomienie otrzymują Marya księżna Jabłonowska, Abraham Izrael Belt, Amalia z Beltów Machumbaum, Freuda z Beltów Fromerowa, małoletni Henryk Belt, na ręce opieki, Sara Belt, gmina miasta Krakowa na ręce prezydenta p. Dr. Dietla, do rąk własnych wiadomi wierzyciele hipoteczni: Ekspozytura c. k. prokuratoryi skarbowej imieniem wysokiego skarbu, klasztoru panien Augustyanek Kaźmierskich i funduszu X. X. Psałterzystów przy kościele panny Maryi w Krakowie, Bractwo miłosierdzia i bank pobożny w Krakowie, p. Zofia Tomkiewicz, p. Karolina Wodzicka, Joachim Leibel Huppert, Eliasz Frommer, Abraham Belt, Ryfa Belt, Amalia Belt, Salamon Belt, Baruch Belt, Jan Zieliński, Rozalia z Wodzisławskich Belt, oraz wierzycieli hipotecznych, którymby uchwała licytacyjna z jakiejkolwiek przyczyny doręczoną być nie mogła, lub którzyby po dniu 2. listopada 1871 do hipoteki weszli, na ręce ustanowionego kuratora p. Dra. Markiewicza z zastępstwem p. Dra. Wilkosza i przez edykta.

Kraków, dnia 19. grudnia 1871.

(349 1—3) **Edikt.**

Nr. 10250. Die dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Peter Bobowczak, Marianna Bobowczak, Alexander Lachowski, Anna Lachowska und Franz Sturm und im Falle ihres Ablebens deren dem Namen, Leben und Wohnorte nach unbekannten Erben werden zu Händen des für dieselben bestellten Curators ad actum Herrn Landes- und Gerichtsadvocaten Dr. Wilhelm Ornstein in Brody und mittelst dieses Edictes in Kenntniß gesetzt, es sei über das Gesuch des Josef Leber de praes. 24. October 1871 Z. 10250 mit Bescheid vom Heutigen die Berichtigung des Activstandes der Realitäten sub Nr. tab. 753 et 754 in Brody in der Richtung angeordnet worden, daß zuerst die Eheleute Alexander und Anna Lachowskie dann dessen Rechtsnehmer Franz Sturm, dann der Rechtsnehmer des letzteren Hrn. Dr. Joachim Landau, dann der Rechtsnehmer des letzteren Moses Leber, endlich der Rechtsnehmer des letzteren Josef Leber als Eigenthümer der Realitäten Nr. tab. 753 et 754 in Brody im Ganzen und nicht von Antheilen dieser Realitäten ersichtlich zu machen sind.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Brody, am 1. Februar 1872.

(331 2—3) **Edykt.**

Nr. 7983 cyw. /6005 cyw. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie podaje niniejszem do wiadomości, iż na żądanie p. Edwarda Nowaczyńskiego jako prawonabywcy Wicentego Brzuzy w drodze egzekucyjnej nakazu zapłaty z dnia 2. września 1869 L. 4851 i prawomocnego wyroku z dnia 24. lutego 1870 L. 317 celem zaspokojenia sumy 200 złr. w. a z pn. przymusowa publiczna sprzedaż według dom. 4 pag. 83 n. 7 haer. Franciszka Uzarskiego własnej połowy z 8/9 części pod Nr. 208 w Rzeszowie położonej realności pod następującymi warunkami przedsięwziętą będzie:

1. Licytacya połowy z 8/9 części realności w Rzeszowie pod Nr. 208 położonej do Franciszka Uzarskiego należącej odbędzie się w trzech terminach dnia 29. lutego, 4. kwietnia i 25. kwietnia 1872 w tutejszym sądzie o godzinie 10 rano.

Za cenę wywołania ustanawia się wartość szacunkową w kwocie 797 złr. 86 ct. w. a.

2. Każden chęć kupna mający winien jest 10/100 wadyum w kwocie 79 złr. 78 gr. w. a do rąk komisyi złożyć, które to wadium najwięcej ofiarującego zatrzymanem, w cenę kupna wrachowanem, innym zaś licytantom bezpośrednio po zamknięciu licytacyi zwróconem będzie.

3. Gdyby zaś realność ta na żadnym z powyższych terminów, według powyższych warunków sprzedaną być nie mogła, w takim razie wyznacza się celem ułożenia lżejszych warunków termin na 16. maja 1872 w tutejszym c. k. sądzie obwodowym na któren się interesowane strony wzywa.

4. Extrakt tabularny i akt szacunkowy w registraturze przejrzeć można.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadomienie otrzymują strony interesowane, współwłaściciele i wierzyciele hipoteczni do rąk własnych, a wierzyciele którzyby później tj. po 13. września 1871 do tabuli weszli, lub którymby obecna lub późniejsze uchwały egzekucyjne doręczone być nie mogły przez ustanowionego kuratora notaryusza p. Pogonowskiego z substytucyą adw. p. Podwina.

Rzeszów, dnia 21. grudnia 1871.

(333 2—3) **Edykt.**

Nr 10661. C. k. sąd obwodowy jako handlowy i wekslowy w Złoczowie wzywa na prośbę Hersza Rapaporta posiadacza zagubionego wekslu treści: „Brzeżany 14. czerwca 1870 na 1500 złr. w. a w trzy miesięcy od daty zapłacisz pan za ten weksel na moje własne zlecenie kwoty tysiąc pięćset złr w. a wartość otrzymawszy pan Markus Torten w Brzeżanach, Hersz Rappaport m. p. przyjmuje Markus Torten m. p. niniejszem edyktem wszystkich, w których ręku rzeczony weksel znajdywać się może, ażeby go w przeciągu 45 dni od dnia trzeciego umieszczenia tego edyktu w urzędowej gazecie lwowskiej sądowi tutejszemu tem pewniej przedłożyli, ileże w przeciwnym razie weksel ten za nieważny uznany będzie

Złoczów, dnia 17. stycznia 1872.

(334 2—3) **Edykt.**

Nr. 1277. Samborski c. k. sąd obwodowy dla spraw wekslowych zawiadamia niniejszem Michała Jaremę, z miejsca pobytu niewiadomego, że na prośbę Reisli Aberdam jako żyratarki Fischla Aberdam nakaz zapłacenia sumy wekslowej 240 złr. w. a. z wekslu z daty Staremiasto 28. stycznia 1871 pochodzącej z pn. przeciw niemu jako współakceptantowi wskutek uchwały z dnia 30. stycznia 1872 L. 1277 wydanym został, a że dla niego kuratorem p. adw. Dr. Kohn a zastępcą tegoż p. adw. Dr. Budzynowski ustanowiono, i pierwszemu z nich ten nakaz zapłacenia doręczono.

Wzywa się przeto Michała Jaremę, aby środki do obrony służące temuż kuratorowi dostarczył, lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż skutki z zaniedbania tego wyniknąć mogące sam sobie przepisze.

Z c. k. sądu obwodowego

Sambor, dnia 30. stycznia 1872.

(336 2—3) **Ogłoszenie.**

Nr. 6184. C. k. sąd powiatowy w Rawie podaje do wiadomości iż na dniu 4. marca 1872 przed południem odbędzie się licytacya tutaj w sądzie w celu sprzedaży gruntu z budynkami w Potyliczu pod Nr. 268 położonego do Iwana Łosina należącego a na 325 złr. w. a oszacowanego.

Rawa, dnia 31. grudnia 1871.

(337 2—3) **Obwieszczenie**

L 2378. Wysokie c. k. ministerstwo handlu raczyło reskryptem z 26. stycznia 1872 l. 1407-155 należytość podróżną w Galicyi i Bukowinie od dnia 1. marca b. r. ustanowić przy szybkowozach na pięćdziesiąt dwa (52) kr., a przy pocztach osobowych i pakunkowych na czterdzieści ośm (48) kr. w. a. od osoby i mili.

Co się w dodatku do tutejszego obwieszczenia z dnia 14. b. m. l. 738 z tą uwagą do powszechnej wiadomości podaje, że przepis względem należytości podróżnej przy węgierskich pogranicznych jazdach pocztowych zostaje niezmienione.

Z c. k. dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 31. stycznia 1872.

Kundmachung.

Nr 2378. Das hohe k. k. Handelsministerium hat sich mit dem Erlasse vom 26. Jänner l. J. Z. 1407 - 155 bestimmt gefunden, die Passagiersgebühr in Galizien und Bukowina bei den Mallefahrten mit zwei und fünfzig (52) kr. und bei den Personen- und Packfahrten mit acht und vierzig (48) kr. für die Person und Meile vom 1ten März 1872 festzusetzen.

Was hiemit im Nachhange zu der hierortigen Kundmachung vom 14ten l. M. Z. 738 mit dem Bemerken zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird, daß die Bestimmung bezüglich der Passagiersgebühr bei den ungar. Grenz-Postfahrten unverändert bleibt.

Von der k. k. galiz. Postdirection.

Lemberg, am 31. Jänner 1872.

(338 2—3) **Obwieszczenie**

L. 22484 ex 1871. Od 16 lutego b. r. zmienia się dotychczasowe posyłki piesze Knihinicze-Chodorów na codzienne jazdy posłańcze w następującym porządku:

Z Knihinicz codziennie, a mianowicie od 1. kwietnia aż do końca września o $6\frac{1}{4}$ godz. wieczór, resztę o 5 godz. wieczór.

W Chodorowie o 7. godzinie 35 m, a względnie o 6 godzinie wieczór.

Z Chodorowa codziennie a mianowicie od 1. kwietnia aż do końca września o 5 godzinie rano, zresztą o 6 rano.

(Łączy się z pociągiem III i IV.)

W Knihiniczach o 6 godzinie 20 m., a względnie o 7 godz. 20 m. rano.

Wagę pojedyńczych posyłek do tych jazd ustanawia się dla urzędów pocztowych w Chodorowie i Knihiniczach na 25 funtów.

Od c. k dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 27. stycznia 1872

Kundmachung

Nr. 22484 ex 1871. Vom 16ten Februar l. J. an, werden die bisherigen Fußbotenposten Knihynicze - Chodorów in tägliche Botenfahrten mit nachstehender Cursordnung umgestaltet.

Von Knihinicze täglich, und zwar vom 1. April bis Ende September um $6\frac{1}{4}$ Uhr Abends, in der sonstigen Jahreszeit um 5 Uhr Abends.

In Chodorów um 7 Uhr 35 M, beziehungsweise 6 Uhr 20 M Abends.

Von Chodorów täglich, und zwar vom 1 April bis Ende September um 5 Uhr, sonst um 6 Uhr Früh.

(Anschluß an Zug III und IV).

In Knihynicze um 6 Uhr 20 Min, beziehungsweise um 7 Uhr 20 M Früh

Das Einzelngewicht bei den Postämtern Chodorów u. Knihynicze zu diesen Fahrten aufzunehmenden Fahrpoststücke wird mit 25 Pfund festgesetzt

Von der k. k. galiz. Postdirection.

Lemberg, am 27. Jänner 1872.

(304 3—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 12-not. W skutek rozporządzenia wysokiego c. k. ministerstwa sprawiedliwości z dnia 19. grudnia 1871 l. 12793 rozpisuje się niniejszem konkurs na opróżnione posady notaryalne w Kałuszu, Bolechowie, Turce i Staremmieście z tym dodatkiem, że kompetenci podania swe w należyte dowody w myśl §. 6 ust. not. z dnia 25. lipca 1871 Nr. 75 Dz. u. p. zaopatrzone c. k. sądowi obwodowemu jako izbie notaryalnej do dnia 25. lutego 1872 przedłożyć mają.

Z c. k. sądu obwodowego jako izby notaryalnej.

Sambor, dnia 28. stycznia 1872.

(308 3—3) **Edykt.**

L. 1078. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje niniejszem do wiadomości pp. Annie z Rostkowskich 1go ślubu Siekierzyńskiej, 2go ślubu Rusieckiej, Józefowi Rusieckiemu i Antoniemu Siekierzyńskiemu z życia i miejsca pobytu nieznanych, a w razie ich zejścia ich domniemanych spadkobierców z życia i miejsca pobytu również nieznanych, że pp. Henryk i Teresa z Joczów Strońscy dnia 25go stycznia 1872 r. do l. 1078 wnieśli pozew o wyekstabulowanie ustanowionego pod dniem 22. czerwca 1776 między pp. Floryanem Antonim Siekierzyńskim i Anną z Rostkowskich Siekierzyńską wzajemnego prawa dożywocia, z wszystkiemi odnośnemi pozycyami ze stanu biernego części dóbr Kasperowce powodów własnych.

Do ustnej rozprawy wyznaczono termin na 5go marca 1872, godzinę 10tą przed południem, a doręczono pozew p. adwokatowi Drowi. Maxowi, którego dla pozwanych na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratorem a p adwokata Dra. Sternklara zastępcą tegoż ustanowiono.

Tarnopol, dnia 29. stycznia 1872.

(313 3—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 27. W celu obsadzenia posad notaryuszów, a mianowicie w Kutach i nowo systemizowanej posady notaryusza w Sołotwinie rozpisuje się konkurs.

Ubiegający się o tę posadę, mają podania swe w przeciągu dni 14 od ogłoszenia niniejszego edyktu wnieść tu do sądu obwodowego jako izby notaryalnej.

Z c. k. sądu obwodowego jako izby notaryalnej.

Stanisławów, dnia 1. lutego 1872.

(330 3—3) **Uwiadomienie.**

Nr. 2510. Eugeniusz Szadkowski, mianowany reskryptem c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 15 lipca 1871 L. 7292 c. k. notaryuszem w Zaleszczykach w okręgu c. k. sądu obwodowego tarnopolskiego dnia 23. stycznia 1872 przysięgę służbową złożył.

Z c. k. wyższego sądu krajowego.

Lwów, dnia 30. stycznia 1872.

(332 3—3) **Edykt.**

Nr. 10659. C. k. sąd obwodowy jako handlowy i wekslowy w Złoczowie wzywa na prośbę Hersza Rappaporta posiadacza zagubionego wekslu treści: „Brzeżany 23. sierpnia 1869 na 1000 złr. w. a. w sześć miesięcy od daty zapłacisz pan za ten weksel na moje własne złecenie kwoty tysiąc złr w. a wartość otrzymawszy pan Hersch Wolf w Brzeżanach Hersz Rappaport m. p. przyjmuje Hersz Wolf m. p. niniejszem edyktem wszystkich, w których ręku rzeczony weksel znajdywać się może, ażeby go w przeciągu 45 dni od dnia trzeciego umieszczenia tego edyktu w urzędowej gazecie lwowskiej sądowi tutejszemu tem pewniej przedłożyli, ileże w przeciwnym razie weksel ten za nieważny uznany będzie.

Złoczów, dnia 17. stycznia 1872.

(317 2—3) **E d y k t.**

L. 6781. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia niniejszym edyktem z życia i miejsca pobytu niewiadomych Domicelę 1mo Bochniewiczową 2do Bartoszewską, tudzież Jana Chrz Bochniewicza, Teresę iNiedzielską i Wincentego Bochniewicza, a ewentualnie ch niewiadomych spadkobierców, że przeciw nim pozwem Marcina Stubera, Jana Feliksa Webera, tudzież Piotra i Anny małżonk. Uhlów de pr. 23. grudnia 1871 l. 6781 o wyekstabnlowanie z hipoteki folwarku Finkowskie z przynależnym gruntem Wojtaszowskie pod Nr. d. 271. w Nowym Sączu praw i adnotacyi tamże według tabuli miejskiej Nowo Sądeckiej ks gł. Tom. III. str. 60 n. 17 i 18 on. tudzież str. 62 n. 19 on. na rzecz pozwanych uwidocznionych spór wytoczony i do ustnej rozprawy termin na dzień 6. marca 1872 o godzinie 10. przed południem wyznaczony, nareszcie że do zastępywania pozwanych kurator w osobie p. adw. Dr. Zieliński z substytucyą p. adwok. Dra. Jarosza ustanowiony został.

Wzywa się nadmienionych pozwanych, aby na wyznaczonym terminie lub osobiście lub przez pełnomocnika stanęli, lub też mianowanemu kuratorowi do obrony potrzebne dokumenta i dowody udzielili w przeciwnym razie bowiem skutki z zaniedbania tego wynikające sami sobie przypisaćby musieli.

Z c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, dnia 29. grudnia 1871

(319 2—3) **E d y k t.**

L. 6419. C. k. sąd powiatowy w Rohatynie podaje do powszechnej wiadomości, że w celu ściągnienia należytości 600 zł w. a. z przyn. odbędzie się w budynku sądowym w Rohatynie dnia 20go marca i 10go kwietnia 1872 o godzinie 10. przed południem przymusowa sprzedaż pól ornych „Turkowiec pomiarki" zwanych w Mełnie położonych, Edwarda Ujejskiego własnych.

Za cenę wywoławczą podaną będzie suma 342 zł 31 kr wal. a. zapomocą sądowego ocenienia wynaleziona.

Chcący ubiegać się przy licytacyi złożą do rąk komisyi sądowej zadatek wynoszący 10proc. ceny szacunkowej a to w gotowiźnie lub w papierach publicznych.

Inne warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelaryi sądowej.

C. k. sąd powiatowy.

Rohatyn, dnia 10. stycznia 1872.

(320 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 3730. Celem zabezpieczenia odbudowania mostu Nr. 76 na Gnieźnie przy gościńcu państwowym złoczowsko-zaleszczyckim pod Trembowlą, odbędzie się na dniu 20. lutego 1872 r w c. k. starostwie w Tarnopolu publiczna druga licytacya przez oferty.

Cena fiskalna wykonać się mających robót wynosi ogółem . . . . 11000 zł. $84\frac{1}{2}$ kr. wal. aust., z której przypada:

na budowę mostu . .	6871 zł.	27 kr
„ „ kobylic .	2087 „	92 „
„ podniesienie gościńca .	1891 „	$65\frac{1}{2}$ „
„ wynagrodzenie ryczałtowe	150 „	— „
razem jak wyżej	11000 zł.	$84\frac{1}{2}$ kr.

wal. austr.

Warunki licytacyi, jako też sumaryczny kosztorys przejrzanymi być mogą w godzinach urzędowych w wymienionem starostwie, dokąd także oferty w 5procent. wadyum zaopatrzone w wyznaczonym terminie najdalej do godziny 12tej w południe wniesione być mają.

Oferty nieułożone według przepisu lub też w terminie nie wniesione, uwzględnione nie będą

Z c. k Namiestnictwa

Lwów, dnia 27. stycznia 1872 r.

(321 2—3) **Obwieszczenie**

L. 57216. W celu zabezpieczenia budowy przedłużenia tamy równoległej na rzece Sole powyżej mostu Nr. 27 pod Oświęcimem w cenie fiskalnej 2280 zł. 53 kr. odbędzie się w c. k. starostwie Bielskiem 29go tego miesiąca publiczna licytacya zapomocą ofert.

Warunki budowy przeglądnąć można w rzeczonem c. k. starostwie, dokąd także oferty, ułożone podług przepisu i zaopatrzone w 5procentowe wadyum w powyższym terminie wniesione być mają najdalej do godziny 12tej w południe.

Oferty spóźnione lub nie ułożone podług przepisu nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 4. lutego 1872.

(322 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 2704. W c k. tutejszej Dyrekcyi poczt zalega list pieniężny, nadany na dniu 12go sierpnia 1871 pod adresą Sarak Flinn w Hegenoille, zawierający 50 rubli.

List ten może uprawniony nadawca za okazaniem oryginalnego recepisu nadawczego i odcisku pieczątki w dyrekcyi poczt odebrać.

Lwów, dnia 3. lutego 1872.

Kundmachung.

Nr. 2704. Ein unterm 12. August 1871 in Szczawnica aufgegebener Geldbrief mit 50 Rubeln an Sarak Flinn in Hegenoille konnte an den Bestimmungsort nicht gelangen und erliegt bei der hiesigen Postdirection.

Derselbe kann vom rechtsmäßigen Aufgeber unter Vorweisung des Original-Aufgabsrecepisse und des Siegelabdruckes bei der Postdirection behoben werden

Lemberg, am 3. Februar 1872.

(323 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 1354. Na dniu 11go lutego b. r. wchodzi w życie w Schodnicy urząd pocztowy dla przesyłek listowych i wartościowych i otrzyma połączenie z c. k. urzędem pocztowym w Borysławiu za pomocą jazd posłańczych, które łącząc się z jedną, dwa razy dziennie obiegającą jazdą posłańczą między Borysławiem a Drohobyczem utworzą jeden kurs w następującym porządku:

Ze Schodnicy dziennie, a mianowicie od 1. kwietnia do końca września o 6 godz., zresztą o $4\frac{1}{2}$ godz. wieczór.

W Borysławiu o $7\frac{1}{2}$, względnie o 6 godz. wieczór, z Borysławia o $4\frac{1}{2}$ godz. rano, w Drohobyczu o $5\frac{3}{4}$ godz. rano

(Łączy się z karyolką do Przemyśla).

Z Drohobyczy dziennie o 6 godzinie rano.

(Łączy się z karyolką z Przemyśla).

W Borysławiu o $7\frac{1}{4}$ godz, z Borysławia o 7 godzinie 25 min., w Schodnicy o 8 godz. 55 min. rano.

Dotychczasowa druga jazda posłańcza miejscowa z Borysławia do Drohobycza nie zmienia się.

Opręb doręczeń urzędu pocztowego w Schodnicy:

Dołhe, Kropiwnik nowy i stary, Maydan, Rybnik, Schodnica.

C. k. Dyrekcya poczt.

Lwów, dnia 29. stycznia 1872.

K u n d m a c h u n g.

Nr. 1354. Am 11ten Februar l. J. tritt im Orte Schodnica ein k. k. Postamt für den Brief- und Fahrpostverkehr ins Leben, und mit dem Postamte Borysław mittelst täglicher Bothenfahrten in Verbindung, die sich an die eine der täglich 2mal cursirenden Bothenfahrten Borysław-Drohobycz anschließend, und mit derselben einen einheitlichen Curs bildend in nachstehender Weise zu verkehren haben:

Von Schodnica täglich und zwar in der Zeit vom 1. April bis Ende September von 6 Uhr, sonst um $4\frac{1}{2}$ Uhr Abends.

In Borysław um $7\frac{1}{2}$, beziehungsweise 6 Uhr Abends, von Borysław um $4\frac{1}{2}$ Uhr Früh in Drohobycz um $5\frac{3}{4}$ Uhr Früh.

(Anschluß an die Cariolpost nach Przemyśl).

Von Drohobycz täglich um 6 Uhr Früh.

(Anschluß an die Cariolpost aus Przemyśl.)

In Borysław um $7\frac{1}{4}$ Uhr. Von Borysław um 7 U. 25 M. in Schodnica um 8 Uhr 55 M. Früh.

Die bisherige zweite Local-Bothenfahrt Borysław-Drohobycz bleibt unverändert.

Bestellungsbezirk des Postamtes Schodnica:

Dołhe, Kropiwnik nowy i stary, Maydan, Rybnik, Schodnica.

Von der k. k. Post-Direction.

Lemberg, am 29. Janner 1872.

(324 2—3) **E d y k t.**

Nr. 18101. C. k. sąd obwodowy stanisławowski uwiadamia niniejszem, że celem zaspokojenia wywalczonej przez spadkobierców Jędrzeja Borysławskiego przeciw spadkobiercom Wolfa Heinitz kwoty 1536 złr. w. w. czyli 645 złr. 12 ct. w. a. z odsetkami po 5% od 3. lutego 1859 bieżącemi, kosztami egzekucyi 5 złr. 42 ct. i 12 złr. 17 ct. tudzież 27 złr. 81 ct po odtrąceniu jednak z tej wierzytelności już zapłaconych 300 złr. w. a. wymusowa sprzedaż publiczna $\frac{2}{3}$ części realności pod l. k. 153 i 154 m. w Stanisławowie położonych do dłużników Rubina i Hindy Heinitz należących, na rzecz spadkobierców Jędrzeja Borysławskiego w dwóch terminach. mianowicie na dniu 21. marca i 25. kwietnia 1872 każdą razą o 10 godzinie przed południem w tym c. k. sądzie obwodowym pod następującemi warunkami przedsięwziętą zostanie:

1. Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 3690 złr. w. a.

2. Sprzedaż w obu terminach nastąpić może tylko za lub wyżej ceny szacunkowej.

3. Wadium wynosi 369 złr. w gotówce lub papierach wartościowych.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania w tusądowej registraturze przejrzane być mogą.

O czem się dotyczące strony, zaś dłużniczkę Hindę Heinitz z miejsca pobytu niewiadomą lub wrazie jej śmierci jej nieznanych spadkobierców przez kuratora adwokata Eminowicza z zastępstwem adwokata Tutaka, niemniej też niewiadomych z miejsca pobytu wierzycieli mianowicie: Jakuba Horowitz, Romana Wyszyńskiego, Emilię z Wyszyńskich Friedlową, Leokadyę z Wyszyńskich Wierzejską, Deodata, Krzysztofa: Rozalię, Rypsymę i Alojzyę Agopsowiczową i Hindę Heinitz, a wrazie ich śmierci ich niewiadomych spadkobierców, niemniej też i tych wierzycieli, którzyby po dniu 30. listopada 1871 do tabuli weszli, lub którymby niniejsza lub późniejsze zapaść mające uchwały z jakiejkolwiekbądź przyczyny wcześnie doręczonemi być nie mogły, przez ustanowionego niniejszem kuratora w osobie adwokata Dr. Szydłowskiego z zastępstwem adwokata Dr. Bardacha, uwiadamia.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 29. grudnia 1871.

325 2—3) **E d y k t.**

Nr. 902 cyw. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje niniejszem do wiadomości pp. Annie z Rostkowskich 1go ślubu Siekierzyńskiej, 2go ślubu Rusieckiej, Józefowi Rusieckiemu i Antoniemu Siekierzyńskiemu z życia i miejsca pobytu nieznanych, a wrazie ich zejścia ich domniemanych spadkobierców z życia i miejsca pobytu również nieznanych, że pp. Leon Axentowicz, Soter Sochanik i Nikodem Sochanik dnia 22. stycznia 1872 do L. 902 wnieśli pozew o wyextabulowanie ustanowionego pod dniem 22. czerwca 1776 między p. Floryanem Antonim Siekierzyńskim i Anną z Rostkowskich Siekierzyńską wzajemnego prawa dożywocia z wszystkiemi odnośnemi pozycyami ze stanu biernego części dóbr Holihrad czyli Horyhlad powodów własnych.

Do ustnej rozprawy wyznaczono termin na 5. marca 1872 godzinę 10. przed południem a doręczono pozew p. adw. dr Maxowi, którego dla pozwanych na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratorem a p. adw. dr. Sternklara zastępcą tegoż ustanowiono.

Tarnopol, dnia 29. stycznia 1872.

(326 2—3) **Obwieszczenie.**

Nr.3682. C. k. sąd powiatowy w Tuchowie podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, iż w skutek zawezwania c. k. sądu obwodowego w Tarnowie z dnia 7. grudnia 1871 L 20270 w celu zaspokojenia przyznanej Mikołajowi Karwat od Tekli Nalepkowy sumy 24 złr. wraz z procentem po 6% od dnia 21. sierpnia 1869 i kosztami 2 złr. 84 kr., 1 złr. 84 kr., 2 złr., 3 złr. 44 kr. i 4 złr. 13 kr. i 6 złr. zostanie dom pod l. k. 336 na przedmieściu wielkim przezwanym, od samej granicy wsi Zalassowy leżący, wraz z stodołą i gruntami Nr. 99 oznaczonym, 2 morgi, 800☐ sążni obejmującym, ciała tabularnego nie stanowiącej w 3 terminach a to dnia 9. kwietnia 1872 i dnia 23. kwietnia i dnia 7. maja 1872 o godzinie 10 rano na miejscu w Tuchowie pod następującemi warunkami sprzedanym.

1) Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkowa 145 złr. niżej której ta realność na 1 i 2 terminie nie zostanie sprzedaną i dopiero na 3 terminie może być niżej ceny tej szacunkowej sprzedaną.

2) Chęć kupienia mający ma przed licytacyą kwotę 40 złr jako wadyum do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, które wadium najwięcej dającego zatrzymanem, innym zas współlicytantom wydanem zostanie.

3) Nabywca obowiązany będzie w 14 dniach po prawomocności uchwały sądowej akt licytacyjny do sądowej wiadomości przyjmującej, całkowitą cenę licytacyjną do depozytu sądowego złożyć i tylko wadyum sobie potrącić będzie możen, poczem zaraz bez dalszego żądania nabyta realność będzie mu w fizyczne posiadanie oddaną a dekret dziedzictwa wydanem zostanie.

Dalsze warunki licytacyjne, niemniej protokół opisania i oszacowania można lub w c k. sądzie lub też przy licytacyi przejrzeć, a względem podatków potrzebne wiadomości w c k. urzędzie poborowym w Tarnowie zasięgnąć.

Tuchów, dnia 27. grudnia 1871.

(327 2—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 3583. C. k. sąd powiatowy w Tuchowie podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, iż wskutek odezwy c. k. sądu obwodowego w Tarnowie z dnia 7. grudnia 1871 L. 20269 w celu zaspokojenia Antoniemu Patykowi od Tekli Nalepkowy przyznanej sumy 65 fl. 75 kr. w. a. wraz z procentem po 6% od dnia 8. lutego 1871 i kosztami 5 fl. 37 kr., 2 fl. 34 kr., 2 fl., 5 fl. 87 kr. i 4 fl. $3\frac{1}{2}$ kr. i 9 fl. w. a, zostanie dom pod l. k. 336 w Tuchowie wraz z przynależną do tegoż domu stodołą i gruntem Nr. 99 oznaczonem, 2 morgi, 800☐ sążni obejmującym, de Tekli Nalepkowy należącym, ciała tabularne nie stanowiący, przez publiczną licytacyę w trzech terminach, a to dnia 9. kwietnia 1872, dnia 23. kwietnia 1872 i dnia 7. maja 1872, każdą razą o godzinie 10 rano, na miejscu w Tuchowie pod następującemi warunkami sprzedanym.

1. Realność ta pod l. k. 366 składająca się z domu, stodoły i gruntu $2\frac{1}{2}$ morgów wynoszącego, zostanie na 1 i 2 terminie tylko za cenę szacunkową lub wyżej, przy 3 terminie zaś za jakąkolwiek cenę sprzedaną.

2. Cenę wywołania ustanawia się przez oszacowa, nie wypośrodkowaną w ogólnej wartości 145 fl. w. a

3. Chęć kupienia mający winien jest przed licytacyą wadyum w kwocie 40 fl. do rąk komisyi złożyć które wadium nabywcy zostanie zatrzymanem, innym zaś licytantom zaraz po ukończeniu licytacyi zwróconem.

4. Nabywca winien jest w 14 dniach po prawomocności uchwały, akt licytacyi do wiadomości sądowej przyjmującej, złożyć do depozytu sądowego całą licytacyjną cenę kupna sprzedaży, od której ceny wolno mu odtrącić wadium w kwocie 40 fl. poczem nawet bez żądania mu będzie nabyta realność w fizyczne oddana posiadanie, i dekret dziedzictwa wydanym zostanie

Inne warunki licytacyi tudzież akt opisania i oszacowania w c. k. sądzie lub też przy licytacyi przejrzeć można, zaś co do zaległych podatków, można się w c. k. kasie poborowej w Tarnowie przekonać.

Tuchów, dnia 27. grudnia 1871.

(335 2—3) **E d y k t.**

Nr. 1905. C. k. sąd miejsko-delegow. powiatowy w Krakowie zawiadamia nieobecnego i z miejsca pobytu niewiadomego Szymona Daleta akceptanta wekslu z daty Kraków dnia 24 maja 1871 na 500 zł. w. a. opiewającego, że przeciwko niemu Izaak Deutscher, jako żyrataryusz tego wekslu wniósł podanie de praes. 1go lutego 1872 l. 1905 o zabezpieczenie sumy wekslowej 500 zł. wal. a, że w załatwieniu tego kuratorem nieobecnego p. adwokata Dra. Wilkosza z zastępstwem p. adwokata Dra. Starzewskiego ustanowiono i za złożyć się przez Izaaka Deutschera mającą kaucyę 60 zł. w. a. zapowiedzenie ruchomości przez opisanie tychże dozwolono.

Zaleca się więc nieobecnemu Szymonowi Daletowi, aby ustanowionemu dla siebie kuratorowi potrzebną informacyę i dokumenta udzielił, albo innego zastępcę sobie wybrał i w ogóle wszelkich możebnych środków obrony użył, gdyż w przeciwnym razie z zaniedbania wynikłe skutki sam sobie będzie musiał przypisać.

Kraków, dnia 2. lutego 1872.

(310 2—3) **Kundmachung.**

Nr. 5053. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Lubaczów wird hiemit kundgemacht, es sei mit hiergerichtlichen Bescheid vom 3. Jänner 1872 Z. 5053 zur Hereinbringung der von Markus Riss wider Karol Kubik ersiegten Summe von 500 fl. sammt 24 Pct. Zinsen vom 1. Jänner 1869, Gerichtskosten mit 5 fl. 48 kr. öst. W., Executionskosten mit 5 fl. und der gegenwärtigen Kosten mit 5 fl. 1 kr. öst. W. die executive Abschätzung der dem Schuldner Karl Kubik gehörigen CNr. 12 in Reichau gelegenen Realitätshälfte bewilligt, und hiezu der Termin auf den 19ten Februar 1872 um 10 Uhr Vormittags in Reichau festgesetzt worden

Da der gegenwärtige Wohnort des Schuldners unbekannt ist, so wird demselben zur Wahrung seiner Rechte und Behufs Zustellung der in dieser Executionssache zu erlassenden Bescheide ein Curator in der Person des Herrn Peter Buffi aus Reichau bestellt und Schuldner hiemit erinnert, die ihm gegen diese Execution zustehenden Rechtsmittel persönlich geltend zu machen oder dem bestellten Curator die nöthige Information diesfalls zu ertheilen, widrigens er sich die aus Unterlassung dessen für ihn entstandenen nachtheiligen Folgen sich selbst zuzuschreiben haben wird.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Lubaczów, am 3. Jänner 1872

(341 2—3) **E d y k t.**

L. 1904. C. k. sąd krajowy krakowski zawiadamia niniejszym edyktem pp. Ignacego Szujskiego i Pelagię z Szujskich Kięzką, że przeciw nim p. Kamiła hr. Bystrzanowska o orzeczenie przedawnienia dziesięć dwudziestuczwartych części sumy 2000 złpol. na realności l. 12, 13, 14 Dz. VI w Krakowie hipotekowanej wniosła pozew, w załatwieniu tegoż pozwu termin według postępowania ustnego na dzień 6. marca 1872 o godz. 10. rano wyznaczonym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanych nie jest wiadome, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanych, jak równie na koszt i niebezpieczeństwo tychże tutejszego pana adwokata Dra. Rappaporta kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonem będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby w wyż oznaczonym czasie albo sami stanęli lub potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. sądowi krajowemu donieśli, w ogóle aby wszelkich możebnych do obrony środków użyli, w razie bowiem przeciwnym, wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Kraków, dnia 1. lutego 1872.

(342 2—3) **E d y k t.**

L. 1905. C. k. sąd krajowy krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Ignacego Szujskiego i p. Pelagię z Szujskich Księzką, iż p. hr. Kamila Bystrzanowska na zaspokojenie dziesięć dwudziestych czwartych części sumy 3000 złp. z p. n. na realności l. 12, 13, 14 Dz. VI. w poz. Nr. 14 na rzecz Emilii Szujskiej ciążącej złożyła do depozytu sądowego kwotę 375 zł. 38 kr. w. a. równocześnie wniosła pozew do l. 1905 o orzeczenie spłacenia i wykreślenia tychże dziesięć dwudziestych czwartych części sumy 3000 złpolsk. na który termin do ustnej rozprawy na dzień 6. marca 1872 o godzinie 10tej rano w tutejszym sądzie wyznaczonym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanych nie jest wiadome, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanych, jak równie na koszt i niebezpieczeństwo ich tutejszego p. adwokata Dra. Rappaporta z zastępstwem p. Dra. Kaufmana kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby w wyż oznaczonym czasie albo sami stanęli lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. sądowi krajowemu donieśli, w ogóle aby wszelkich możebnych do obrony środków użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Kraków, dnia 1. lutego 1872.

(343 2—3) **E d y k t.**

Nr. 10660. C. k. sąd obwodowy jako handlowy i wekslowy w Złoczowie wzywa na prośbę Hersza Rappaporta posiadacza zagubionego wekslu treści: „Brzeżany 3. listopada 1870 na 1250 złr. w. a w sześć miesięcy od daty zapłacisz pan za ten weksel na moje własne zlecenie kwoty tysiąc dwieście pięćdziesiąt złr w. a. wartość otrzymawszy — pan Dawid Reis w Brzeżanach, Hersz Rappaport m p przyjmuje Dawid Reis m. p. niniejszym edyktem wszystkich, w których ręku rzeczony weksel znajdować się może, ażeby go w przeciągu 45 dni od dnia trzeciego umieszczenia tego edyktu w urzędowej gazecie lwowskiej sądowi tutejszemu tem pewniej przedłożyli, ileże w przeciwnym razie weksel ten za nieważny uznany będzie.

Złoczów, dnia 17. stycznia 1872

(344 2—3) **E d y k t.**

Nr. 10662. C. k sąd obwodowy jako handlowy i wekslowy w Złoczowie wzywa na prośbę Hersza Rappaporta posiadacza zagubionego wekslu treści: „Brzeżany 27. lipca 1870 na 1000 złr. w. a. w sześć miesięcy od daty zapłacisz pan za ten weksel na moje własne zlecenie kwotę tysiąc złr. w. a. wartość otrzymawszy — pan Sender Dub w Brzeżanach — Hersz Rappaport m. p. przyjmuję Sender Dub m. p. niniejszem edyktem wszystkich, w których ręku rzeczony weksel znajdywać się może, ażeby go w przeciągu 45 dni od dnia trzeciego umieszczenia tego edyktu w urzędowej gazecie lwowskiej sądowi tutejszemu tem pewniej przedłożyli, ileże w przeciwnym razie weksel ten za nieważny uznany będzie.

Złoczów, dnia 17. stycznia 1872.

(345 2—3) **E d y k t.**

Nr. 5840 cyw. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Bolechowie czyni się wiadomo, że tcelem ściągnięcia wywalczonej przez Izraela Graubarta sumy 72 zł. w. a. kosztów sporu 1 złr. 37 ct. i egzekucyi w kwotach 2 złr 23 cent. 2 złr. 36 cent. i 4 złr. 41 cent. w. a. przymusowa sprzedaż jednej połowy z jednej trzeciej części realności pod l. k. 119 w Bolechowie położonej, Marcina Kochańskiego własnej i ciało tabularne stanowiącej, w sądzie tutejszym w trzech terminach, tj. 26. lutego, 22. marca i 22. kwietnia 1872 każdą razą o godzinie 10 przedpołudniem z tym dodatkiem się odbędzie, że część ta realności powyższej przy pierwszych dwóch terminach tylko za lub powyżej, zaś przy trzecim terminie i poniżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie. — Cena wywołania wynosi 375 złr. w. a. a zakład do komisyi złożyć się mający 37 złr. 50 ct. w. a., wreszcie można warunki licytacyi i wyciąg tabularny każdą razą w sądzie tutejszym przeglądnąć.

Z c. k. sądu powiatowego

Bolechów, dnia 31. grudnia 1871.

(346 2—3) **E d y k t.**

Nr. 2697 cyw. C. k. sąd powiatowy w Krościenku oznajmia niniejszem, że celem zaspokojenia należytości Wawrzeńca Wojtasa przeciw Michałowi Baziakowi wyrokami z dnia 8. sierpnia 1861 L. 1278 i 1279 w kwocie 183 złr. 71½ ct., 225 złr. 71½ ct. w. a. z procentami zwłoki po 4% od dnia 25. maja 1861 wywalczonych, tudzież kosztów sądowych w kwocie 6 złr. 1 ct., 4 złr. 51 ct. i kosztów egzekucyjnych w kwotach 2 złr. 26 ct., 2 złr. 21 ct., 12 złr. 93 ct. i 32 złr. 81½ ct. dozwoloną została przymusowa sprzedarz pod Nr. k. 19 w Maszkowicach położonej posiadłości włościańskiej według księgi ingrosacyjnej Tom I stron. 451 i 452 Katarzyny Baziakowej własnej, składającej się z budynków mieszkalnych i gospodarskich, gruntów ornych i łąk przestrzeni 10 morgów 1484 sążni□ obejmujących, według aktu opisania i oszacowania na 963 złr. 83 ct. w. a. ocenionej, a za hipotekę powyż wymienionym wierzytelnościom egzekucję popierającego służącej, przez publiczną licytacyę, która w trzech terminach, a to na dniu 4. kwietnia 1872, dniu 2. maja 1872 i w dniu 3. czerwca 1872 każdą razą o godzinie 10 przed południem w sądzie tutejszym z tem dołożeniem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach posiadłość ta tylko wyżej ceny szacunkowej lub za tę cenę, na trzecim zaś terminie nawet niżej ceny szacunkowej i wywołania sprzedaną będzie.

Cena wywołania wynosi 963 złr. 83 ct. w. a.

Kaucya, którą chęć kupienia mający przed rozpoczęciem licytacyi złożyć winien, wynosi 97 złr. w. a. Wyciąg z księgi ingrosacyjnej, akt opisania i oszacowania i bliższe warunki licytacyi w registraturze tutejszo sądowej przejrzane być mogą.

Z c. k. sądu powiatowego.

Krościenko, dnia 20. stycznia 1872

(347 2—3) **E d y k t.**

L. 66539. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni Antoniemu i Rozalii Czaczkowskim z miejsca pobytu niewiadomym, że przeciw nim i innym Leokadya i Rozalia dw. im. z Riccich Semetkowska i Zofia Weigel o eliminowanie i wykreślenie z ceny kupna połowy realności pod l. 514 i 516 4/4 sumy 20000 złp. czyli 2100 zł. w. a. na rzecz legataryuszów i Michała Martynowicza tabelą płatniczą z dn. 3. września 1861 l. 23252 i 23493, tudzież c. k. sądu krajowego wyższego z dnia 28. lipca 1862 l. 13904 na tejże cenie kupna na II. miejscu kollokowanej wraz z wszelkiemi suboneracyami pod dniem 13. grudnia 1870 l. 63842 pozew wnieśli i o pomoc sądową prosili, w skutek czego do ustnego postępowania a względnie do dalszej rozprawy termin na 15go kwietnia 1872 o godzinie 10. przed południem w tutejszym sądzie wyznaczonym został.

Ponieważ miejsce pobytu powyżej wymienionych pozwanych nie jest znanem, zatem c. k. sąd krajowy do zastępywania ich i na ich koszt i szkodę tutejszego p. adwokata Dra. Krattera z substytucyą pana adwokata Dra. Waldmana kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem upomina się zapozwanych w należytym czasie osobiście stanąć lub potrzebne wymogi prawne ustanowionemu zastępcy udzielić, lub innego zastępcę wybrać i sądowi oznajmić, ogółem stosownych do obrony środków użyć, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 13. stycznia 1872.

Doniesienia prywatne.

Kundmachung.

Der Verwaltungsrath der k. k. privilg. allgemeinen Verkehrsbank hat auf Grund der ihm nach §. 43 c der Statuten zustehenden Befugniß und in Folge eines mit der böhmischen Volksbank in Prag getroffenen Uebereinkommens beschlossen, die Filiale der k. k. privil. allgemeinen Verkehrsbank in Prag aufzulassen und deren Geschäfte an die böhmische Volksbank zu übertragen.

Hievon wird mit dem Beifügen Kenntniß gegeben, daß die böhmische Volksbank die Abwicklung der Geschäfte der Filiale der k. k. priv. allgemeinen Verkehrsbank in unveränderter Weise wie bisher nach den Statuten und der Geschäftsordnung der unterzeichneten Gesellschaft besorgen wird

Wien, den 28. Jänner 1872.

K. k. priv. allgemeine Verkehrsbank.

pp. **Niedermoser** m. p. pp. **Halm** m. p. (339 3—3)

Z drukarni E. Winiarza.